

İbrahim Yusifoğlu
AMEA-nın Nizami Gəncəvi
adına Ədəbiyyat İnstitutunun
əməkdaşı

Qalib olacaqsan

"Atını" yəhərləyib,
Cilovunu taxıbdı.
Qalxanını qaldırıb,
Qılıncına baxıbdı.
Hazırlaşıb döyüşə
Bizim balaca Firus.
Deyir ki, nə istəyir
Bizdən koronavirus?
Babamı buraxmayır
Çıxsın elə-obaya.
Atam gedə bilməyir
Nə şənliyə, nə toya.
Novruz günü heç yanda
Tonqallar çatılmadı.
Nəmər üçün qapıdan
Heybələr atılmadı.
Nənəmin nağılında
Cindən, divdən deyilmir.
Nağıl bitir, almalar
Göydən düşüb yeyilmir.
Bağça, məktəb bağlıdır
Bu virusun üzündən.
Evdə qalıb çıxmırıq
Böyüklerin sözündən.
Baba deyir: - Ay Firus,
Gəl söz dinlə arada.
De, koronavirusla
Savaşassan harada?
O ki, gözlə görünmür,
Nə əjdaha, nə atdı.
Çox gizlicə yayılan
Bədheybət həşəratdı.
Əllərini sabunla
İliq suda yuyarsan.
Salfet kağızlarıyla
Yaxşı qurulayarsan.
Sonra spirt məhlulla
Əllərini ovxala.
Otağının havasın
Həmişə təmiz saxla.
Həm bunları edəssən,
Həm evdə qalacaqsan.
Bu virusla döyüşdə
Sən qalib olacaqsan!

ARABA

Yoldan çıxın:
--ba-ba-ba,
Yola çıxıb
a r a b a.
Sürəti
at surəti,
Sükanısa
cilovdu.
Cilovdan
bərk-bərk tutan
Od parçası
Bilovdu.
Bilov çəkir
yüyəni,
Boylanır
sağ- soluna.
Arabani
döndərir
Bir an bostan
yoluna.
Bu yolla
gedə bilməz
Nə "Mersedes",
nə də"CİP".
Ancaq bizim

araba
Öz yolunu
düz seçib.
Neçə çuxur
gölməçə,
Qarşısına
çıxsı da,
Asanlıqla

adlayır,
Bu yollardan
araba.
Təkərlərin
tak-tuku,
Səs salsa da
dörd yana,
Arabamız
yetişir,
Göz oxşayan
bostana.
Sıqnal verir:
--ba- ba- ba
--Ay uşaqlar,
tez dərin,
Qovun, qarpız,
Çıxsın elə-obaya.
Qovunlar
əzilər ha...
Bircə-bircə
bələyin
Arabada
samana.
...Tutan kimi
yükünü,
Yola çıxır
araba.
Sıqnal verir:
-ba-ba-ba.
-Aparırıq
sovqatı,
Bağçada
uşaqlara !

Ulu dağların

Şiş qayaları
Göyləri qucar.
Zirvələrində
Qartallar uçar -
Sərt, özəmətli
Ulu dağların

Gədiklərində
Dənər qar saxlar
Ətəklərində
Bulaqlar çağlar -
Dupduru, bumbuz
Sulu dağların

Öz donlarını
Buluddan seçər.
Qorxunc keçiddən,
Aşırımdan keçər -
Cığırı, izi,
Yolu dağların

Dağ lalasını
Külək qoxlayar.
Bal, armud dadın,
Ayı yoxlayar -
Barla, bəhərlə
Dolu dağların

Pələng nərəsi
Qəlblər dağlar.
Ceyranlar hürkər,
Güyürlər ağlar -
Səngərə dönər
Kolu dağların.

Yayda qoynuna
Qonaqlar gələr.
Çadırlar qurub

Burda dincələr -
Meşədi sağı,
Solu dağların.

Görünməz gözə,
Ucu-bucağı.
Gəzsən qurtarmaz
Yaxın-uzağı -
Uzanıb gedər
Qolu dağların

ÇAQQALA

Budaqlardan sallanan,
Çaqqaladı , çaqqala.
Bir cib yığdım yeməyə,
Babam dedi:--dur, bala !

Əgər yesən çaqqala,
Dodaqların büzülər.
Dişlərin bərk qamaşar,
Göz yaşların süzülər.

Günəşdən nur əməcək,
Morlananda çaqqala,
Yamanca xoş gələcək,
Uşağa, ağsaqqala.

PÖHRƏLƏR

Yamancana sozalmışdı,
Xan çinarın pöhrələri.
Su içəntək açıldılar,
Pöhrələrin çöhrələri.

YAĞIR YAĞIŞ

Narın-narın
Yağır yağır.
Gölməçəyə
Salır naxış.

AYNA

Bu şirindil , gül bala,
Mehriban qız Aynadı.
Əlləriylə tutduğu
Balaca bir aynadı.

Ayna aynaya baxcaq,
Qanı yaman qaynadı.
Aynadakı qız ilə
Deyib-gülüb, oynadı!

ÇAYDAN

Qazin üstündə çaydan,
Özünü bərk saxladı.
Alovlar qəzəblənib,
Onu yaman dağladı.
Yazıq caydan dözməyib,
Hönkür-hönkür aşladı!

QARIŞQALAR

Yuvaları önündə,
Qarışqalar qaynayır.
Toxunmayın onlara,
Bir- biriylə oynayır.

Hücum vaxtı xırmana,
Düzülürlər sıraya.
Buğda dənələrini,
Tez alırlar araya.

Yolda hansı yorulsa,
Köməyinə çatırlar.
Mənzilə yetənəcən,
Lap qan -tərə batırlar.

Qış uzunlu havalar,
Şaxta olsun, ya da qar,
Yeməyin azlığından,
Qorxmayır qarışqalar!

ÇIRAQ

Çıraq yanır bayaqdan,
İşığını az salır.
Nəsə olub cırağa,
Yamancana sozalı.

Akif dedi:_ Bilirəm,
Əlacını cox asan.
Gərək onun astaca,
Qulağını burasan.

ALMA NEYNİR ALMANI

Babanın gətirdiyi,
Boğça dolu almadı.
Almaya alma verdi,
Alma alma almadı.

Alma dedi: almaram.
Almanı, baba canı.
Mənim özüm almayam,
Alma neynir almanı!

ULDUZLAR YERƏ YAĞIR

Babacan, ay babacan,
Nənəni də tez çağır.
Göydə olan ulduzlar,
Qar olub yerə yağır.

TUT AĞAGI

Tut ağacı, tutlara de,
Yenə dava başlamasın .
Mən kölgəndə uzanmışam
Məni üstən daşlamasın.
Təzə köynək geyinmişəm,
Üst- başımı yaşlamasın!

ÜZƏRRİK

Ay üzərrik, üzərrik,
Sizi koldan üzərik.
Boyunbağı eyləyib,
Sinəmizə düzərik!

QUMRUDU

Budağa qonub baxan,
O quş necə yumrudu.
Tanımadın, ay ARAZ,
Onun adı Qumrudu.
Dovşan girdi bostana
Kələm yedi dostyana

DOSTYANA

Dovşan girdi bostana,
Baxdı o yan, bu yana.
Gördü baxan yox ona,
Kələm yedi dostyana.

GÜNƏŞ

Günəş düşdü dənizə,
Çöhrəsi ağ bənizdə.
Günəş çıxdı dənizdən,
Al-qırmızı bənizdə.

CÖNGƏLƏR

Çəməniyə gedən yol
Torpaqlı döngələrdi.
Otlaqda hörüklənən,
Dəlisov cöngələrdi.

YANAĞI QIRMIZIDI

Nənəm deyər: - Həmişə
Boyaqdan uzaq dayan.

Məktəbli qız hər işdə
Sadə olar, ay Ayan!

Deyirəm ki: "Ay nənə,
Günəş də göy qızıdır.
Rənglər qatır rənginə,
Yanağı qırmızıdır.

ŞILTAQ DALĞALAR

Dənizin dalğaları
Sərt küləyə uydular.
Kükürdilər, coşdular,
Yamanca yoruldular.

Səhər günəş az qala
Günortaya çatırdı.
Yorğun düşən dalğalar
Mışıl-mışıl yatırdı.

**Cırtan boyda şeirlər
Oxu, gör nə deyirlər.**

Çobanın dostu atdı,
Çapıb yaylağa çatdı.

Yolçunun dostu mehdi,
Çəmənin dostu şəhdi.

Ayan gördü çeşmədi,
Su içməmiş keçmədi.

Yeməyi ye qaşıqla,
Söhbəti et aşığıla.

"Bismillah!" deyib başla,
Plovu ye lavaşla.

Təndir közlü, itidi,
Çölməkdəki pitidi.

Göldə üzən qazdılar,
Kefləri çox sazdılar.

Gölə girib camışlar,
Keşik çəkir qamışlar.

Çox güvənmə qoluna,
Kötük çıxar yoluna.

Şəkərbura, paxlava,
Ye doyunca, ağlama.

Bişirəndə plovu,
Çox etməzlər alovu.

Günün təzə yarsıdı,
İsti bizi qarsıdı.

Parçanın adı çitdi,
Üstündə gülü şitdi.

Nənəyə dost, nəvədi,
Bir də polad həvədi.

Nənənə ürək qızıdır,
Dərdini ona sızdır.

Göyərçin dimdik durur,
Göy ota dimdik vurur.